

Vladislav
Stres

Stopnice k sebi

Zelo so mi všeč pesmi deklet v adolescenci in pred njo. So globoko doživete, zanimive in lepe, predvsem pa polne življenja, ki ga v sodobnem pesništvu tako primanjkuje. Čudim se, da jih praktično ne objavljajo. Uredniki so premalo pozorni na obdobje preokretnice v življenju človeka.

Glede stanja pesništva kot umetnosti menim, da vse preveč prevladujejo pasiven pesimizem, razvrednotenje tuzemskih vrednot (kar

skušajo dokazati s predpostavkami in induktivnim sklepanjem) in vezanost na onostranstvo... To je struja, ki ji je pri nas dal še največ potez Tomaž Šalamun. Pesništvo se je preveč oddaljilo od bralcev in je od njih premalo odvisno. Eno izmed osnovnih meril kvalitete pesniškega ustvarjanja bi moralo tudi danes ostati število prodanih knjig. Izkušnje nam dokazujejo visoke in kvalitetne kriterije, ki jih kljub vsemu v sebi nosi množica.

Čutim močan pritisk in prodiranje idej sodobnih religij-kamor seveda spadajo tudi meditacijske in verske sekte na zahodu in pri nas — v konkretno življenje vseh slojev družbe. Pod lupino so praviloma iste oziroma se med seboj dopolnjujejo... Nevtralizacijo teh pritiskov iščem v lastnem ustvarjanju. Bistveno drugače kot danes aktivna verovanja obravnavajo boga (visokointeligenenten del bioenergije) stare religije, kakor so se nam ohranile v stari mitologiji, in to kot sovražnika človeštva. Pomemben inspirativen vir mi predstavljajo zgodovina Majev (opisana v knjigi Popol Vuh...), staroegipčanski miti...

O Heglu in njegovi popularni tezi, ki nas tlači v spone usode, zunanje nujnosti, govorim v pesmi Pot k Soncu. O njegovem mnenju glede nezadostnosti pesništva mislim, da je absurdno. Pesništvo je najbolj avtentična umetnost. Predvsem zaradi svoje simboličnosti, zaradi melodije, ki povezuje simbole in neutesnjenosti s sponami vnaprej določene oblike, je pesem zelo močno izrazno sredstvo. So pa med pesniki tudi krojači, ki zgolj barantajo z domislicami, režejo, sestavljajo in na koncu zlepijo pesniški stavek.

Od naših pisateljev mi je všeč in inspirativen Vitomil Zupan. Všeč so mi pesniki Matej Bor, Ivan Minatti, Tone Pavček, Ciril Zlobec, Dane Zajc, Edvard Kocbek...

Zelo rad spoznavam zanimive ljudi, predvsem tiste, ki imajo močne korenine in so vezani na zemljo, telo, naravo, glasbo.

V krogu, v mrežo . . .

GOLOBICE Prišel sem v mesto.
Hodim med golobicami
si čistijo peruti
poletavajo za zrnji
in čakajo.

Včasih sedem.
Hodim po parku pričakovanja
omamno in sladko.
Čakam, da bi kateri postal kralj
in bi poletela k meni

Ko sem šel po poti sebe
sem bil tako sam.

In s sabo ne nosim daril.

SENCE Pletejo zelene vejice, v kolobar.
Pletejo v temi
s suhimi trakovi
v krogu . . . v mrežo . . .
okoli mene
pletejo vedno za mojih hrbtom
v krogu, v mrežo
skozenj vidim, skozenj slišim
v krogu, v mrežo
vpletajo v ožji krog
v krogu, v mrežo
Sence, včasih osamljene
hladne, žejne
podajajo mi roke v rajanje
z vragom
pletejo gosto